

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 221/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. S. D., správcu majetku úpadcu, so sídlom P., bytom S., zastúpeného advokátom JUDr. M. F., K., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 36 písm. a) a čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1 K 6/2012 z 13. novembra 2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. S. D. **o d m i e t a** z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. januára 2013 doručená a podaním z 21. januára 2013 doplnená sťažnosť JUDr. S. D., správcu majetku úpadcu, so sídlom P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 36 písm. a) a čl. 13 ods. 3 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 K 6/2012 z 13. novembra 2012.

2. Z obsahu sťažnosti a k sťažnosti priložených písomností vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 1 K 6/2012-118 z 25. júna 2012 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka A. B., H. (ďalej len „dlžník“), a za správcu dlžníka ustanovil sťažovateľa. Sťažovateľ návrhom zo 16. októbra 2012 požiadal okresný súd o priznanie „*paušálnej odmeny za výkon funkcie správcu do konania prvej schôdze veriteľov vo výške 2.788,28 € s DPH...*“. Okresný súd uznesením č. k. 1 K 6/2012-155 z 13. novembra 2012 priznal sťažovateľovi „*paušálnu odmenu vo výške 663,88 € a v prevyšujúcej časti jeho návrh zamietol*“. Sťažovateľ podaním doručeným okresnému súdu 26. novembra 2012 „*požiadal o vydanie uznesenia o priznanie paušálnej odmeny v časti rovnajúcej sa čiastke DPH z priznanej odmeny*“. Okresný súd uznesením č. k. 1 K 6/2012-155 z 12. decembra 2012 priznal sťažovateľovi „*daň z pridanej hodnoty vo výške 132,78 eura*“.

3. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd nepriznaním mu paušálnej odmeny za výkon funkcie správcu v požadovanej výške porušil jeho v petite sťažnosti označené základné práva zaručené ústavou a práva zaručené dohovorom a dodatkovým protokolom.

4. Sťažovateľ namietal v postupe okresného súdu ústavne nekonformný výklad a následnú aplikáciu ustanovení § 12 ods. 1 a § 12 ods. 2 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 665/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

5. Okresnému súdu vytýkal, že mu nebola priznaná paušálna odmena 2 323,57 € podľa ustanovenia § 12 ods. 2 písm. a) vyhlášky, keďže spravoval majetok fyzickej osoby

z podnikateľskej činnosti, ale len odmena podľa ustanovenia § 12 ods. 1 vyhlášky vo výške 663,88 €, keď podľa názoru okresného súdu spravoval majetok fyzickej osoby.

6. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„Právo JUDr. S. D., správcu, so sídlom správcu P... trvale bytom S., štátny občan SR vlastníť majetok, zakotvené v článku 20 odseku 1 Ústavy SR a v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, porušené bolo.

Právo... podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť, zakotvenú v článku 35 odsek 1 Ústa vy SR, porušené bolo.

Právo... na odmenu za vykonanú prácu, zakotvenú v článku 36 písmeno a) Ústavy SR, porušené bolo.

Právo... na rovnaké zaobchádzanie, zakotvené v čl. 13 ods. 3 v spojení s čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a v čl. 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, porušené bolo.

Ústavný súd... zrušuje Uznesenie Okresného súdu... zo dňa 13. 11. 2012 sp. zn. 1 K/6/2012 a vracia mu vecná ďalšie konanie.“

7. Ako dôkazový materiál sťažovateľ k sťažnosti (okrem iného) pripojil v bode 2 uvedené rozhodnutia okresného súdu.

8. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na

odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

9. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

10. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia označených základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom a dodatkovým protokolom k nemu postupom okresného súdu a jeho uznesením sp. zn. 1 K 6/2012 z 13. novembra 2012 (body 1 a 6).

11. Podľa ustálenej judikatúry všeobecný súd zásadne nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a práv hmotného charakteru, ku ktorým nepochybne patria aj základné práva vyplývajúce z čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 1, čl. 36 písm. a) a čl. 13 ods. 3 ústavy, a tiež práv podľa čl. 14 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ak toto porušenie nevyplýva z toho, že všeobecný súd súčasne porušil ústavnoprocenčné princípy vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. O prípadnom porušení sťažovateľom označených práv by bolo teda možné uvažovať vtedy, ak by zo strany všeobecného súdu primárne došlo k porušeniu niektorého zo základných práv, resp. ústavnoprocenčných

princípov vyjadrených v čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. v spojení s ich porušením (napr. II. ÚS 78/05 alebo IV. ÚS 326/07).

12. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ, kvalifikovane zastúpený advokátom, namieta „len“ porušenie ním označených základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom a dodatkovým protokolom (pozri aj bod 6, pozn.), t. j. bez ich spojenia s namietaným porušením základných práv, resp. ústavnoprocených princípov vyplývajúcich z čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. Podľa zavedenej judikatúry ústavného súdu k samostatnému porušeniu práv označených sťažovateľom v danom prípade namietaným uznesením okresného súdu nemohlo dôjsť, čo samo osebe zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

13. Napriek uvedenému ústavný súd preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu a posudzoval ústavnú akceptovateľnosť dôvodov, na základe ktorých okresný súd napadnutým uznesením sp. zn. 1 K 6/2012 z 13. novembra 2012 priznal sťažovateľovi paušálnu odmenu v ním namietanej výške 663,88 €. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd úvodom oboznámil doterajší priebeh konkurzného konania a žiadosť sťažovateľa o priznanie paušálnej odmeny. Po citovaní ustanovení § 43 ods. 1 prvej vety, § 43 ods. 2 prvej vety zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) a ustanovenia § 12 ods. 1 vyhlášky okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil takto:

„Správca si uplatnil odmenu podľa § 12 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 665/2005 Z. z. s odôvodnením, že aj keď súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom, vysporiadavané záväzky vznikli dlžníkovi z podnikateľskej činnosti. Cieľom úpravy odmeny správcu je, aby bol správca odmenený proporcionálne podľa námahy, ktorú je potrebné v konkurznom konaní vynaložiť. Pritom je zrejmé, že v prípade fyzickej osoby podnikateľa musí správca vynaložiť väčšie úsilie spočívajúce vo veľkom množstve spracovaných prihlášok.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení vyhlášky č. 665/2005 Z. z. nie je ponechané na úvahe súdu, v akom rozsahu prizná odmenu správcovi. Súd je viazaný výlučne výrokom

uznesenia, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka. Keďže v tomto konaní bol konkurz vyhlásený na majetok dlžníka, ktorý je fyzickou osobou – nepodnikateľom, priznal súd správcovi odmenu v zmysle § 12 ods. 1 vyhlášky č. 665/2005 Z. z. vo výške 663,88 eura a v prevyšujúcej časti návrh správcu na priznanie paušálnej odmeny zamietol.“

14. Predmetné rozhodnutie (jeho odôvodnenie) obsahuje podľa názoru ústavného súdu dostatok skutkových a právnych záverov a ústavný súd nezistil, že by jeho výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplýva z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sťažovateľ sa s názorom okresného súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej neúspech v súdnom konaní, resp. skutočnosť, že sa všeobecný súd nestotožní s právnymi názormi účastníka konania, nemožno považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony. Pokiaľ výklad nie je arbitrárny a je náležité zdôvodnený, ústavný súd nemá dôvod doň zasahovať (m. m. I. ÚS 50/04, III. ÚS 67/06). Ústavný súd v tomto ohľade uzaviera, že napadnuté uznesenie okresného súdu je primeraným spôsobom odôvodnené a v žiadnom prípade ho nemožno považovať za arbitrárne.

15. Ústavný súd v tejto súvislosti ešte pripomína, že nie je a ani nemôže byť ďalšou opravnou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva.

16. Na základe uvedeného ústavný súd dospel pri predbežnom prerokovaní k záveru, že napadnuté uznesenie okresného súdu je z ústavného hľadiska akceptovateľné a udržateľné, pričom medzi ním a označenými základnými právami sťažovateľa zaručenými ústavou a jeho právami zaručenými dohovorom a dodatkovým protokolom neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by zakladala po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie dôvod na vyslovenie záveru o ich porušení. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

17. Ústavný v okolnostiach danej veci zobral na zreteľ tiež výšku toho, čo je v hre, ako aj znenie § 106 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii („súd uznesením o otvorení malého konkurzu uzná konkurz za malý, ak je vyhlásený na fyzickú osobu, ktorá nie je podnikateľom“), ktorého obsah určil medze malého konkurzu stanovené okresným súdom pri vyhlásení konkurzu v danej veci.

18. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2013